

ea mihi signi, rite subtili, rite acceptatis, conuenient immo
se in tua specifica, et diffinunt ab aliis. quod sunt haec
tabulae reales, fundant realim rationem identitatis, et di-
uersitatis, ita haec mihi fundabunt rite retros. pto 2°
et mis. et rite officiis sua ea; quod si religio redirent, optusus,
ut rite ratione, tandem rite, gradum ratione rite ratione a ea re-
gredi. Tunc et rite de pluribus rationibus plurimi
ratis totales recipiunt mis. tunc aha ratione malum eam,
altera existimat. Tunc ergo haec rite, et plura rite
de mis. sed ut de acceditibus logiciis, et per virtutem logici-
tatis ratione, posunt ei sunt realium rationia. Hoc par-
to haec ratiuni, si sint eiusdem specie, fundabunt rationem
identitatis, et haec ratiuni ratione diversitatis.

Plura rationes rite haec ratiuni, quod non sint
finita pro ratione reali, i.e., ratiunt ei
ab finita remota, ut pto 2° redirent rationes reales. Maj-
sticale ostendit, quod si est finita prima ratione ei officiis.
Et nunc finita ratione ratione ei malis, pto 2°, quod ab
tempore mihi, non possum ei finita remota. Pto 2° hoc,
et ratis mis. et ratiuni comparari, quod est finita pto 2°,
et pto 2° finita remota, quod non est finita pto 2°, et ratiuni
ratione mihi non est, et ratiuni comparari plura ea, et malis, et
pato, et officiis cum suo officiis. Ratiuni, quod si finita
remota, comparari mihi non est. Ne ratiuni et ceteratus
ratiuni abstinens, et est officiis diligenter ei, et tandem, ut in
se distinet, etz nihil sacra diversitate, et ratiuni, quod sint
finita pto 2°, et finita remota.

Et subtiliter, et de acceditibus realibus, deinceps a
longiori et concordum est atque de mis. In pto 2°
divisib. n. ratis, si sint eiusdem specie, et ratiuni. Et
diversus specie, diversitatis, et in officiis ceteratus. Et
quodcumque cum pto 2° concordum ratiuni de officiis, et
ratione ei accedit, etz, et pto 2° ratiuni, hec subtilitas n. in. Ab
et ratiuni concordum sit probata. Propter has rationes, nemini
concedat ratione ea, et officiis dubium ei ponit, et faciat.

reala fuitum sint relüm, cum si vi effici suam uicem. Re-
cum et aliud uicem, ut non in mittale, ergo ut ab insig-
nient effici.

Subito dicitur reali fratre. Quia nō id
Abraham reali fratre, posse fundare relüm
realum, si accommodare comparetur, ut extra alioq; nō desint
dū ita illigo, ut et ad malitib; subiecta nō dicem
ut emitas pietas nō, si applicet. Hoc sententia dicitur.
Mat. xxv. 15. O. Th. 1. p. 32. a. 1. T. g. 1. de proprie. q. d. 4. p. 1. p. 1.
1. Mat. 25. 21. Rom. i. 10. q. 32. t. 1. p. 1. q. 1. 12. Fer. 4. 5. genit
e. 1. Par. d. 27. 26. 1. n. 4. In hoc sententia subiecta pietatis.

1° ex caritate nō, 2° ex dilectione fratris. Fundatur nō. Dua pietatis
Et duo fratres nō erunt ab invicem fratres cibitatis, & fratertis-
nis, sed specifica erunt. Ita dux fratris pp. carib; nō, nō
lōi mentitatis referunt ab invicem, jo. itaq; auctentali fratre,
pp. p. subiecta pietatis nō. p. itaq; q. ut dux pietatis, se
ipso & ipso, & dux pietatis fratris, & dux subiecta pietatis
candia entem specificam, se ipso, & nō mente aliquo auctente
reatu dū, possum fundare relüm. Hoc dicitur, & a patre
vix vix. 2° pietatis sit, q. subiecta, q. d. relüs eius immi-
se ipsa dux pietatis, jo. menti se ipsa referat ad suam en-
antem, & dux subiectum relüs pietatis in subiecta pietatis, & d.
diuendum de relüs generis, & fratre in subiecta pietatis, tangit
in fratre remoto.

Si ergo ea, meritaq; alia & auxilium, & uicem, q.
in hoc uicente, fundabis relüs pietatis, & alia dux
repiciat, & iam subiecta, & non frater illius. Negat itaq; omnia
cibitus agentis, & patientis in ore dū ad eam, & effici, semper
& frumenta pietatis, & nōq; remota, & p. itaq; ita illa actio, n
fundatur remota, relüs pietatis si eam, & itaret eam. Quod nō
alii separata ad eam efficiunt, & patientiam, nō frumenta remo-
ta, p. in relüs pietatis pietatis, & relüs pietatis generis, ad eam nō.
omnus pietatis, si pater, & filius entem, q. nōq; vix vix sit, & alii
fratres pietatis remota, sineq; relüs nōq; latet. Negat dicas
alii dux pietatis ad suum fratem, & generis dux suum;

Dmag. trium generis, posse ē fūrūm remota' rebōn. Nō in triū
creo: Nō ha' dicas ga' fālūm ē, cum in rōe cibitati dīa
dī mī se hant rōm, & quērā, ut qd' n̄ dīis s̄p̄t̄at.

Pozib' fūrūm, & n̄ dīlūm ē uenīa specifica in rebōn
aut auct̄nt̄, & t̄ ē uenīa genīa aut alogia, suffici-
ens sit, ad fundādām rebōn ita' realē? Sā l̄m rōe un-
dār sup' s. u. n. 16. Vōrōng fālūm hīi posse, & ḡnūm ip̄z̄ma-
gis inclinet in eam pīm, & tenet uenīam in rōe. Itis ē, ad
rebelām realē, op̄osīt̄ uāis p̄abilitām, alia logīa s̄m, q̄ in
eq̄. de q̄t̄ & rebōn r̄ḡl̄t̄, n̄ erit. Atq̄ dī, q̄ uenīa genīa
dī illas & uenīt̄ vāden cibitām. & p̄s̄ h̄c n̄llūm amphī
pm̄m rōe, & sp̄i diffīl̄t̄, potius dī uenīa dīlūm, q̄m l̄māt̄t̄y,
q̄m signū dī, & uenīa illa in q̄t̄, cibitām sit, ad fundādām
rebelām cibitām, & rebōn fundām, in uenīa genīa: Inq̄d
ad hām dīlūm, q̄d dīlūm de uenīa genīa, maj. rōe aḡt̄, de q̄uāq̄ in
uenīa, dīlūm, aut vāuora, & p̄sp̄fīa n̄l̄hēt̄. Bz. de uenīa
q̄m dīlūm dīl̄t̄ in enta, q̄p̄ ead̄ rōm, q̄m fūrūm de
uenīa genīa, & aq̄st̄t̄o hīi hēt̄, in uenīa dīlūm, uel
vāuora in enta, si ita uenīdas.

Si tandem p̄etas q̄d dīcendūm sit, de ea uanīa, q̄m
in enta dīlūm dīlūm cibitām p̄s̄; & i' dīlūm
m̄ l̄ de r̄logia entis, q̄i v̄l̄am? q̄d dīlūm uenīam posse
fundār rebōn realē, q̄r̄ dī uenīa in rōe, & minus late-
git̄, q̄m genīa uenīa. & p̄t̄ia dī uenīa vñit̄. & cum dīlūm
dīlūm cibitām, Nam dī rōe entis, in sua latitudi, latius ad hīi
p̄fateat, q̄m rōe genīa, n̄ dīlūm dīlūm, & illa rōe entis de-
trīta ad dīlūm dīlūm solē, probab' maj. q̄m p̄sp̄fīa
uenīa, cum dīl̄t̄ dīlūm uenīas includat? Nō. N̄ uenīa
specificā, fūrūm p̄t̄ebōn realē dentis; Nec uenīa in enta
rebelām ē realē fundābit.

6ª Sub rōe ē, & rebōn realē, p̄t̄ fundār alia
in se realē rebōn? Affītūm hīi, eaz p̄bā-
līi, dīlūm ab hīi n̄ 2° dīl. 2. q. 4. dīl. 5. & v̄l̄ 4° dīl.
dīl. 10., q̄m Agurāt̄ fūrūm, & Majronus istam hīi. P̄n-
tomus Rodríg. P̄. Met. q. 13. dīl. 10. de b. p̄t̄is, q̄. 10.

Mar. l. 47. p. 11. n. 6. Trinitas sit omnia et latius magis ratio
per similitudinem duas Paternitatem, aut genitrix alias relatio, non
sit tam ratione velatio, quia in ratione est similitudo in duas paternitates.
Et hoc ratione similitudo ratione velacionis fundatur, quod si ipsa ra-
tione fundatur. Quod cum argumentum fieri potest, de ratione similitude-
nis, exercitatum in Paternitate. De filiatione. Et de ratione, quod
fundatur in abdicatione, et migratione, quod in dissimilitudinibus, aut diversi-
tate. Hoc argumentum nam sit vim, et probabilem facit
Sancti Petrus, id est libro secundum dicit, quod opposita apparent probabilitas. Di-
videndum Nam ergo opere, ut probabilitas, et certitudo ratione abdicatione
potest esse certa, et his circa quod ratione realis, non potest potest hoc prout
in rationibus admitti. Quod ergo ex parte probabilitatis est ratione, non indiget ad
probabilitatem tamen. Id est ratione velacionis nrae; quod si ipsa, et ad per-
tinentiam ratione velacionis referenda est. Unde in abdicatione, et latius in mo-
nitione, quod in rationibus invenitur, si ratione velacionis fundarentur u-
lis, quare iustitas legitima, ut ex nostra sententia ageretur con-
stat.

Negat Sanctus Augustinus, Tractatus quoniam dicimus una et
huius ratione, et forte videlicet fundatur aliam. Ne
ad respiciendam aliam rationem, nec ad respiciendum aliquem ab
aliam. Hanc sententiam Augustini Dicitur. In Thos. 1. q. 9. p. 42. a. 4. 2.
in genitio. c. 13. q. 2. p. 7. de fide. a. 11. q. 2. cum eo inibidem Thos. con-
tinuit. S. Mat. q. 29. ad 1. q. 1. q. 4. in genitio. c. 11. Mot. 1. p. 9.
q. 2. a. 1. d. 2. q. 1. illud dicit, ad genitum cuius per hac sententiam expicitur
liberum arbitrio. Negat probabilitatem credere sanctus Petrus Cyprianus. L. 166. n. 9. p. 11.
c. de oppositis. q. 1. a. 3. Probus. Thos. 2. v. p. 1. q. 1. 103. c. 2. n. 16.
Notatus liberarius in prima ad thymos. q. 14. d. 3. q. 3.

Propter hoc sententia aliisque rationes, sicut Protonotarii, genitam
ratione realis est probabilitas, non est ratione, id est ratione velacionis
tamen, et potest est aliud ratione velacionis. Negat vero omnia ratione velacionis
et ratione velacionis, aut ratione velacionis subtiliter tales sunt, quod
non ratione realis est ratione velacionis, et ratione velacionis refutatur. Negat ut aliqui fa-
lant hoc vim est omnia rationes, quod est ratione velacionis. Negat, non potest.
Paternitas non refertur ad rationem est ratione velacionis, hoc vero non
admittunt, id est non ad omnia ratione velacionis ratione velacionis ita refutari possit;

euon semp ipsa sit filia nis realis. Et si lux nra nec
est in extrema qd abiam, nec in puro qd abiam vniq; qm
na, qd illo mo ibant, videlicet cum nra pria, aut aliena.

3° rae sit si una relatio possit in se abiam realiter
fundare alienam in infinitum. Si puerus insipitus
vitiatus est. Nam puerus puer. virtute puerum insipitum in se ha
bitat. qd puerus relatio a pueris puerum virtute tenuit. Et
in mortali tenuit. alia magis forte absurdum) admittere
nra non est puerus insipitus. sed in se insipitum puerum, ex eod
rebus nra possit alias fundare, qd erat magis supposita
admitit, qd est paternitatis relatio, n possit esse tunc alterius
Paternitatis, qd est factus paternitas. Puer in se sit puer
qd situdo, iam due paternitatis, ponunt fundare dicy
relatio sibiudum in ente specifica. Et hoc cum difficit
nra relatio affinis, puer in infinitum.

3° rae sit una puer, n participat suu genit usciato, &
accidentale sit. Et hoc regit, si una relatio possit esse puer
sua alterius, qd n est admitterendum. Magis videtur cura, qm
sicut nra, ut ab, qd est cetera huius, de omni accidente sit affinis.
Non ita, qd si una relatio est fructu alterius, iam a veloci
itate accidentis denatur, qd puer denatur a Paternitate.
Et sicutum ipsum, ad ieo velio, cetero participat genit us retio
et duo cetero, qd accidentes, qd puer participant. Quoniam huius
entia pueris probabilis, qd eam diffundere, n granario fe
cunt, uenit doc. suus.

Ad 2° rae enim qd nra sentia dicit, Quoniam in eis
falsum ibimus, qd nra paternitas, qd facta re
lacio Patris, n possit qd abiam relacio, filium respiciens, qd
in paternitate n sit factus situdo, indumentis n est, qd sit
relatio relacio in se fundatur. Tupta de entia, sic est. Si
valde liraria, qmiam entia, ut entia, abiam entia sentia
est qd suis ad eis factis talis, qd n est aut qd abiam entia
extant, qd si de aliis. Nominis in relacio, n ita essent,
cum relatio paternitatis, nomen abiam Paternitatis fux

Dicitur, Dicitur aliam sicut dicitur. Vg. qd' abandona nō dicitur, sicut paternitas
solum sit fratre paternitas, nō nō filii abandono.

Ad 2^{am} vniū rēt. Sicut. Supp̄e sentī, qd' u
lois aperte. Num rōrē loquitur, nō cōmōnū
admittit, itē p̄fessum in infītu; ḡmādūm nō mōnūm
qd' in ḡtē s̄cīmū, lēvēt infīta pūnto. Et in eius serī in
fīta reb̄s, iñi p̄s concōmūas cūdū q̄nti. Long. n. hoc mōnū
tale dicitur, ut ex eo fīta sh̄q' antīs flet. Sed in dīmā de ḡtēb̄y mō
s̄cīs, h̄cne p̄sset. Dicū M̄g. mōnū, uer gr̄is illi, in infītu
num nō cōmōnūt, tē reb̄s p̄p̄tū mōnūm̄t. P̄s iñ ḡtē
ga gr̄is M̄t. Arguē vītē, uer fīnto tōl in re, qd' fīnto tām
late nō p̄t, ut illīs facūtūtē, f̄t̄at, cōspīcētē in hōe M̄g. in
fīta gr̄is. Tōl nō in reb̄s īgit, qd' mōnū fīcas in 2° vñ
mōnū sentī, qd' p̄sant dān fīnto d̄ reb̄s infītas.

Sed 3° vñm dīmā p̄t, mōnūm̄t nō dicitur, qd' id
gr̄is, d̄ mōnū p̄dīcēt īcto, qd' d̄ alia p̄dīcēt
aumentat, sub diuīsa dēnōia, qd' cōmōnūt; qd' mōnū abdīo p̄dī
cto de h̄c alia. Tōl abdīo in eī, accentuātē de abdīo ab
dīnī, qd' illā abdīnūm̄, qd' mōnū mōnūt, si cōrelā īcto p̄
nab̄ de h̄c reb̄s, ḡmām̄ tōl h̄c reb̄s alia fūndat, qd' illīs
subtū mōnūm̄, iñ relātō mōnū, rōrē illīs, qd' mōnū relātō
nōtīt, accentuātē de eo fīnto cōmōnūtē.

Quare, qd' supp̄e qd' p̄bālītē sit, mōnū uer s̄cī
s̄cī p̄mōnū alia, p̄tīm̄ qd' p̄bālītē. S̄cī
dīmā, qd' nō s̄cīmū in reb̄b̄y fīcas; Tōl in dīmā, qd' fīnto, fīnto
nō reb̄b̄y mōnū? Qd' dubitādīt oī, ga nō s̄cīmū de fīnto:
l. Tōl d̄ fīnto, uer in 400 reb̄b̄y dīmā, in alia fūndat
vītē, qd' vītē in reb̄b̄y fīnto, vītē, qd' vītē s̄cī, fīnto
fūndat reb̄b̄y Paternitas, qd' fīnto, qd' supp̄e. Tōl
p̄t, qd' reb̄b̄y alia vītētē in dīmā qd' reb̄b̄y fūndat. Tōl
fīnto vītē, fīnto, vītē. Qd' tōl uer M̄t. R̄p. L̄s.
de Trīn. h̄b̄t qd' fīnto vītē alia vītētē. P̄mōnū
2. p̄. d. 103. o. 3. n. g. 22. 10. Vītē de alia vītētē, Tōl vītē
Tōl. qd' Tōl. segundū 1. p̄. g. 22., mōnū nō in dīmā reb̄b̄y,
p̄tē alia fūndat, tē abmōnūtē in Deo plaus, ḡmā quatuor,

resij natus. Funtum effecit in hac mā dī; qmā dī
gōtūe nullo alio mō īm̄ se, si odibiles, qm̄ p̄ dīm̄ p̄
cōst̄t̄ns, D̄ h̄c s̄ dīc tñq̄, H̄m̄o quatuor utq̄ m̄
fēment, qm̄ generis, Paternitatis, & Filiorum illi uictim.
Dīrū, dīm̄ spiratory actus, & gātūi spiratory velocim̄
illī opp̄n̄i. Et utq̄es oēs alias relāt̄s, p̄t̄r̄as quatuor
et D̄o attribuitur, si eē relāt̄s reales, D̄ rōi, ut cōnat
vis D̄, & Ep̄ficiat̄. Sicut, rāo p̄facta.

Hd̄ rōm̄ dubitandi, h̄c in primis, qd̄ ea ea n̄ p̄
id mō fundan̄ gōtūe glōtūe relāt̄s reales, id dī-
sīs reb̄bus, qd̄ ea in h̄cī fūnd̄, qd̄ ad lūm̄, una tñm̄ fundat̄;
Pom̄p̄ relāt̄o spiratory actus. Dīo 2° eam velocim̄ spirato-
rii actus, n̄ p̄p̄ne fundan̄ in reb̄bus Patris, & Fili, qd̄ sup̄-
ponit, tum qd̄ n̄ ead̄ eē rāo de dīm̄, ac de fr̄t̄i reb̄bus, qd̄
dam̄ fūrcim̄, qd̄ instanti, eod̄ s̄ accia, qd̄ in Dīm̄ reb̄-
bus n̄ invenit̄, in miror n̄ eē, qd̄ fūctūm̄ et p̄p̄orūm̄ n̄
h̄icet̄ līm̄ relāt̄s. Dīm̄, esto qd̄ abīle fūctūm̄ in re-
b̄bus dīm̄, sublat̄s in p̄ficiob̄s dīt̄. H̄c in relāt̄o spirato-
rii actus dīm̄ rōd̄ volūtas dīm̄, a qd̄ eē actus amon̄, qd̄
spiritus sanctus fūr̄at̄. Tēa ad volūtas dīm̄, ut p̄gnat̄
ueluti idēm̄ relāt̄o Paternitatis, & Filiorū, cōfūctūt̄tu
Patrem, & filiu sp̄m̄ sanctu spirant̄. De his latius
agere Theologū.

¶ & ultima dubitatio postular, ut breviter resol-
uamus, an Dīo, & aliq̄d̄ in eo absolute reale
velocim̄ fundare possit̄. De reb̄bus dīm̄, qd̄ s̄t̄i erat, dīḡ
fuit, affīct̄m̄ qm̄ sequunt̄ T. t. aliq̄d̄, p̄bām̄. in 2° dī.
Qo. Gab̄ ibi p̄. 5. Uraa. 2. 3. Greg. 20. 23. qd̄ 3. a. 1. Mury.
in 2. 9. 22. a. 1. Fūctūm̄ homi P. P. 8, qd̄ relāt̄o, cum afū-
tūo n̄ p̄t̄gnac̄, D̄. H̄m̄o sit, & dīm̄t̄o eni m̄cōlākt̄ia
enīcō, & ipsānt̄ s̄t̄ absolute, qd̄ posita alia, Patim̄ eam ut-
p̄fit̄ pp̄ aliq̄d̄ īm̄xionem̄, qd̄ qd̄ iōm̄, qd̄ om̄ h̄c̄ iī
ab alio, & qd̄ dīversitāt̄, qd̄ h̄c̄ īm̄ dīversam̄. D̄ h̄c̄ m̄
p̄t̄i conūm̄ in Dīo, qd̄ qd̄ eam uictim̄, & se ipso a fr̄t̄i
rīverus eē, qd̄ posita mā, Patim̄ eam resip̄it̄ Dīo, &

reali ratione creatoij, & incepti. Hinc fuit istud ius,
quam regi, et dominanti, et ultra eis, & illi approbati regant
inventum religio, quod sit debile ad trahendam, ut constat in libro
in v. 2. Et hoc non habet in Deo, ut ea licet non fiat.

Dicitur. Antea, & docet, nam Dicimus, nam aliqd eius at-
tributum abolutum, post eum factum religio, sive
referri ratione reali, nec ad ipsum Deum, nec ad proximum certas.
¶ ea stat T. Th. 1. p. q. 15. a. 2. Et r. o. gentes. c. 12. dum detin-
dunt his lures Thomistae q. 1. P. 2. Et religio. Ab. vi. 1. d. 3. o.
p. 1. a. 1. doc. 3. T. a. 2. h. 2. Lyp. idem. a. 1. Bon. a. 1. g. 3. p. 1.
a. 1. g. 4. Petrus, & Petri. g. 2. Henr. g. 2. g. 1. Noline, & Julian.
id, nec non in Mat. d. 41. s. 15. n. 17. late. Anna. em. d. 29.
1. o. Aug. 1. p. d. 104. c. 6. n. 24. ubi propter alios citat Deum.
Albertus. g. 1. d. 2. c. 1. t. m. & 2. corollario Theologici puentis ad ali-
gd.

Fratrum erga nos Deus, nec aliqd abolutum in Deo, pot
hinc ratione reali ad intra, cum ad intra Iohannem,
nec nobis agentes origines, & nulli aliqd abolutum, non fiat et
sive ratione ad extra, cum regina fia, illius, voluntas, aut ali-
qd attributum Dei, post rostro ad prius ordinis, conuentuum
in affectione Divina, ut p. intrinsecuam fratrem, & ordinis ad fratrem, cum
hoc sit proprium interius eisdem ordinis. Petrus & Petri, & Petri.
Sic dominus, cum Petrus increatus, illa creata est. Et cum sine
hoc domini religio non habet in re aliqua, non satagit et in Deo, aut in
aliqua affectione Divinam. Petrus, Nam erga licet, & p. in
eisdem ordinis, ut sicut q. incepta si, ad ratione reali ad in-
teriorum, & q. n. Si q. in eisdem ordinis, o. q. si extra o. genitum,
& dependendum, q. si p. frater Divinus, & si interior. In fratre non
illae o. eisdem ordinis, & temp. & p. & unico, si suo iudicium,
& q. si si sub dominio gratiae, possit se efficiere.

Si obicies t. Dicimus lenocinat recte Dominum, & fra-
trem, q. in iudicio realis denotis creatoij, & Domini.
2.º Divina sua, & ipsorum si relax translatia ad fratres, & q. translati
dicuntur, mandat rostro & nostri, q. ex lege reali ordinis ad fratres,
nisi refugiat de fundam rationem rationem, & d. q. sup. licetam?

in rivo fuit. qm' Mai. in q' o' dicitur, in opere Dina, q' illi
gi' nō pote, sine ceteri habendo ad hoc & cum hoc sit esse, ad
illam transvectam mandat. Tm' argum' capiti pote in sua
q' g' tuto, et sit sic, q' cognoscibiles, ut pote eadem sit,
q' factibilis. It' ipsas q' has m' ignior' visa in deo ci-
p'io, n' pot' n' vider' aliqua, t' alio' v'ce, aut alterum fratre pro-
sible, q' n' aliud hoc nescit, qm' ex transvectali sancte
q' dina r'poa illas respicit.

² It' 2^a ga' g'olutorio 3^{ti} d'.

It' p'edit q' ignior' oium possiblum, cum p'editat q' ignior'
s'p'keniam d'ui; It' n' regis q'ignior' oium possiblum, ga'
t'bum p'edit q' ignior' o'f'ci', q' c'ato respicit possiblum
q' d' illa transvecta' d'ndan.

¹ d'ictioni nro, Deum d'ui Dm'm, & h'cato-

n'nat' d'ubus m'it, d'at'rit'ne q'dm' ob
s'c'ie n'ati' f'andi; v'nt'ru'v'ro a' p'ia r'poa, q' n' ha' de-
no'ce, q' realis si, sunus a' f'ri' ab'oth'ri', q'les o' n' d'p'
r'cip'io, q' r'poa: q'ut v'lo' d'eno'ce iste relativa si,
succund a' r'cio' ab'qua r'oi', q' p'ans n' m' n' imp-
f'acto' c'oni'piendi.

² It' 2^a d'pcion' p'iu'ca' r'ro',

q'ignior' m'it, q' qm' respicit r'poa dina, q'f'ci' b'j'
v'nt'ch' r'p'ci'et. Ga' v'lo' p'et'nd'ad, en O. Th. 1^a p. q. 2^c
a. 2. ad 2^a. It' q'ignior' m'it, ut r'poa dina q'f'ci'it
it, n'c' aliquo m' frusta, qm'ius p'ullum off'ci' p'lu'c'-
ret, s'c'e r'coa reddit in l'ca d'ba. D'ci', inquit, p'ia d'j'
nullum off'ci' p'lu'c'ret, t' c'it' frusta, ga' frusta, q' p'ol'
d'at'ad al' finem qm' n' attin'get, r'coa aut' d'ci', t' d'nat' ad
off'ci', t'c'it' ad finem, d' magis ip'a p'ia dina, t' finis
l'ci' off'ci' d'.

Nunc ad 2^a d'pcion' d'ci', p'ia,
q' c'it' r'ci', r'p'ci'et transvecta' R'ca d'ba, q'z ad illi
pendent c'eat', q' n' illa d'ndan, ut in finis, q' d' r'poa d'z
n'c' q'ut' r'ci', t' c'it' r'ci' attribut'or' d'ci', conuenire n' p'it
d'ba. n' r'p'ci' r'ci', t' r'poa d'ci', t' p'ut' t'ci'. T'c' si ex-
ulta p'ec'cio' q'gnior' attribut'ra dina, ea p'oc'ul' d'ubio
q' r'ci' p'ec'cio' attribut'ra v'nt'ru'v'ro, q' d' r'ci' p'ec'cio' a'ci't, q' r'ci'
t'ci', ga' i'nf'ecto' q'gnior' l'uminis, ea cognoscimus, q'gnior'
v'nt'ru'v'ro.

50

*S*ed f^{am} ist primū rō, nō rō cognitū deo. Villus
Ha opīa, & ria, p^{ro}p^{ri}ī cognitū alius, q^{uod} rō
aut sīa, transuncta ad illas ostendit. D^{icit} q^{uod} natura sī in opīa
grīa dī eminet, Et tangit in īa. Sed 2ma rōm, ex m^{od}
ad 1ma sit ostio; p^{ro}cedit Nam utrumq^{ue} ēgnitū possiblū
nō ga opīa cognita ad posti filia transuncta dicitur. D^{icit}
q^{uod} in opīa ēphēmērū cognita, tangit in effectuā causa.
Eminet uincere possiblū.

SCCLVI

Et relāo, fut a fūntu, d^{icit} q^{uod} effectuā
onem dicit?

Dicitur in t^{er} p^{ro}p^{ri}ā resoluenda c. v. Num in rōbō pīi,
d^{icit} et in rōbō Ihesi, p^{ri}iam t^{er} relāo, vel g^{ra}uus alius,
s^{icut} ē p^{ro}futū transunctū in se. P^{ro}nūtōmīnū s^{unt} rōe,
effectuā ēxentāna rōbō, in q^{uod} g^{ra}uus illi p^{ro}īcet effectuā
transunctālē; Et apparet in calore, q^{uod} effectuā v^{er} ink, q^{uod}
rōz ignis, uī consentaneus. Nō ad ē effectuā ēxentāna aqua
ut ex t^{er} liquet. Ideo d^{icit} v^{er} rōe sūcē sīa, sūcē
rōmīnū 2°. Et h^{ab} effectuā transunctū, 2° h^{ab} ē effectuā pīi
q^{uod}, uī exentāna rōbō, in q^{uod} inuenit.

*L*a q^{uod} Petō realis sīa, inclusit somitā, q^{uod}
p^{ro}tectionā transunctālē. H^{ab} itū d^{icit} q^{uod} 2° t^{er}
pīonū, Petō d^{icit} q^{uod} Hab. in 1° Et. 19. q. 1. Eng. q. 1. a. 1. Varadi
in 2° Et. 27. q. 1. a. 2. d. 13° Pīonī q^{uod} 5. Et. 1. q. 2. M^{od}
1. q. 2. 24. a. b. d. 2. Fīos. q. M^{od}. v. 2. q. 1. 5. 7. 9°
Met. v. 1. q. 3. 5. 9. Eng. v. p. d. 23. c. 7. *S*i 1°, q^{uod}
bonum, q^{uod} effectuā recūment uīcē vīcē. D^{icit} rōbō realis q^{uod} ex
tia vī, q^{uod} hī bona, o^r effectuā. *S*i 2°, q^{uod} effectuā rōbō
realis, nihil atū ut q^{uod} exentāna rōbō, q^{uod} pī, aliq^{ue}, m^{od}
gīe; D^{icit} rōbō realis, in suo pī relative nihil h^{ab}e^t, q^{uod} effectuā
transunctū, q^{uod} si sumat pīonū, q^{uod} ipīa rōbō realis, uī nihil
h^{ab}e^t, in grīa rōp^{ro}tū, S^{unt} sumat negi, d^{icit} pīonī rōbō
in cogīe. *S*i 3°, q^{uod} nū vītū accūs pīonū, q^{uod} pīonī

modi

in, to minime unitatis, pessimis et bona; cum ab eo in
cas realis sit; go si haec erat in eis absolu, alio
eruerit in relatio, nec sed desirat et bona, pessi-
ma etiam relativa, cum realis sit.

Sed hinc tamen invicem agit lector et ea
cap. 2. et 3. mecum, dum negat voluntate
transpositione affectionum. **P**ro falso videtur D. Tp. 1. p. 2.
q. 2. quod sentit affectionem, licet aliud absolucionem.
Duravit in 3. at. 1. q. 3. **M**ass. vi. 1. q. 23. a. 3., plant
suam sententiam 2. q. 2. nichil sine dicit, go pessimum est, n
erit enim plures affectiones ad positionem primum bonum,
q. 2. ad positionem absolucionis. **T**o his affectibus videntur, si
tum se ponent. **S**ed go prius relatio. **I**m ei pars affectus
est. **E**nam tamen licet non potest. **I**m i. ad. 1. de in sit prius, de
in omni ad omnia, nihil affectionis ponit in subto. **H**ab
go secundum dico, n. et invenientur, tam in eas re, n. tot,
et plures affectiones in una sentia, cum in ea rebus ipsa
ad subto virtute agantur. **N**on sit ei inveniens, illas
affectiones, tam in re aliquam, tam in qd sunt extrinsecus,
de omni debet, in eam referantur, non tam in subto, qd
affectiones, si prius dicitur. **H**ab etiam secundum dico ut et
habet in rebus, in eam in subto ut sit accens, ut dico, n. ex
eo cap. uelis affectus affectiones.

2^a dico. Relatio realis fidei, pessimis est effectio fa-
ctis, conuentanea subto, considerata. **I**m eam re
go a subto virtute teguntur. **A**ligo autem voluntates voluntatis
ad refugiat, go in hoc sensu, n. sint affectus factis subto
in q. 2. **E**t hoc dico, o illorum omnium, q. 2. 1^a. citatur; go
quod tam pessimis declarando tamen in ea manifestetur. **F**actio
factis conuentanea subto, illa est, go subto, in q. 2. dicitur.
illa vero, go n. dicitur, n. legitur effectio conuentanea, go factis
in hoc sensu. **S**ed ex voluntatis, prius omnium est fidei, aliquae
motis, n. go, o invenient, aliae n.; go ab eo effectio
factis subto, in eam reum, q. 2. 2. 2. leguntur, aliae n. **T**am
omnis, go relatio fidei; **R**elatio et in ita ad suos actus,

Et pte, si pfectio pfectio subtrahatur, ut fuit in illis, qd si
pfectio, iugementum non, qd in pfectio generativa,
aut subtrahatur, t in illis: Pefcio qm sit calor, qd ad
in aqua, ad ipsam aquam calorem, relatu ad efficiem, t
relatio qm sit sicutas qd in aere, ad ipsum aerem, n*on* illi
pfectio pfectio subtrahatur, qd n*on* fuit in pfecto, qd subtrahit sint
conveniantia, d*icitur*, q*uo*d potius contra h*oc*; q*uo*d calor aqua,
q*uo*d aqua calor, q*uo*d.

Obiectio. q*uo*d pfectio q*uo*d abolutio, ne esset una
fieri, d*icitur*, q*uo*d relatio, q*uo*d abolutio, q*uo*d esse
ne in se univocata pfectio pfectio e*naturae*, q*uo*d omnia ad h*oc* p*ro*
illam maj. h*oc* d*icitur*, sicut p*ro*p*ri*e, q*uo*d in altero pfectio
pfectio q*uo*d abolutio, i*n* n*on* refutari, falsum e*naturae*, ut probant res
fata, q*uo*d p*ro*p*ri*e. q*uo*d abolutio, i*n* n*on*, cu*m* nihil deest
in p*ro*p*ri*e, bene hit, d*icitur*, q*uo*d in hoc sensu falsum e*naturae*, q*uo*d ratio ah-
eg*it* debet, ne ens relatum sit crevit, t*er*minat*it*, p*ro*p*ri*e relatio p*ro*
t*er*minat*it* fructus, sicut minus assignat*it* q*uo*d illi, q*uo*d h*oc* q*uo*d h*oc*.

q*uo*d it*em* relatio linea, p*ro*p*ri*e ab ea linea virtutem
quod, si pfectio transcedenter. Hoc it*em* o*naturae*,
expon, q*uo*d p*ro*p*ri*e linea, q*uo*d d*icitur* Arrib. q*uo*d tom. p*ro*p*ri*. l*ib*.
c. 3. q*uo*d Exempli p*ro*p*ri*, q*uo*d tom. sup*er*, de gen*it* op*er* Ratio h*oc*
can*it*. p*ro*p*ri* a forsan, i*n* illa p*ro*p*ri*e, q*uo*d it*em* sup*er* p*ro*p*ri*: q*uo*d
n*on* relatio linea debet pfectio, cum sit ens captum. q*uo*d
in relatio linea, q*uo*d finem o*naturae*, pfectio concreta*it*. q*uo*d p*ro*p*ri*
d*icitur*, den*omin* maj. ratione, aut relatio linea p*ro*p*ri*e p*ro*p*ri* p*ro*p*ri* h*oc*
n*on* linea, Q*uo*d it*em* q*uo*d relatio linea d*icitur* modali*it* a
fund*it*. Pefcio n*on* min*im*a*it*, etiam r*ati*o*n*re ab ea, q*uo*d p*ro*p*ri*, in
q*uo*d nullam relationem p*ro*p*ri* p*ro*p*ri*, summa C*on*sideratione Admittit*it*, q*uo*d
relatio linea, dicit*it* pfectio*n* a fund*it* linea; q*uo*d min*im*a*it* re-
lacio*n*re, sicut n*on* p*ro*p*ri*. Hoc h*oc* n*on* hit*it* vim*it* in linea, q*uo*d
leg*it*, tunc*it* relatio o*naturae*, virtute. Nam h*oc* a fund*it*. q*uo*d
Tobias p*ro*p*ri*, q*uo*d linea relatio, n*on* dicat pfectio*n* linea p*ro*p*ri*,
q*uo*d ab ea, q*uo*d linea, N*on* p*ro*p*ri*, q*uo*d n*on* dicat pfectio*n*
linea dist*it*, ab ea, q*uo*d linea; ut q*uo*d relatio linea virtute te-
gunt*it*.

Pri^o dicitur quod nobis linea pro ab eis virtute
debet, si est utile relativa, & subiecta prae,
dicta proportionem, qd^o subiecta interior, & insita, etiam enim
continens ipsitam dicit proportionem. P*ro* p*ri*o^o q*uo*d i*n*ut*er*
vici*e* proportionum & dicuntur, iam ea ea sentia leg*it*, q*uo*d
accordantem Trinitatem, M*o*ns P*ec*c*ati*um, in q*uo* pronoe ut*er* ex*ist*
et*er* sunt, nullam proportionem ponent in Deo, hoc autem est
absurdum, q*uo*d d*icitur*.

Opponitur sane dicere, si ut*er* linea hinc sit p*ro*-
portionem, ea unius ordinis, & foret linea cum in
Deo nihil sit fitum: Non potest insita, q*uo*d si talis sit,
iam non haud in Deo & in aliis, sed etiam in ea linea, n*on*
multiplicata, ergo sit insita figura, & tales esse, aliis
lineis q*uo*d n*on* multiplicata. P*ri*o*ce*q*uo*d n*on* multiplicata, q*uo*d
dicit proportionem ipsitam simplicitate, & proportionem absolute
ipsitam relativa, q*uo*d n*on* proportionem absolute, q*uo*d figura u-
lativa multiplicata p*ro*p*ri*o*ce*, q*uo*d cum nobis operatur, una p*ro*-
futio relativa, n*on* includit fabris aliam.

Et hoc ut*er* linea, si proportiones fidei existant,
q*uo*d libet nobis linea, in partibus & effectu fabry,
cyclicis & rectangulis, q*uo*d constituit: Et si nobis & constituant
proposita, q*uo*d it nobis & ut*er* animi, & effectus fidei Petri,
& filii. Hoc t*ot* & de mente illorum. T*ot*, q*uo*d p*ro*p*ri*
et*er* animi, & n*on* sub*er* his t*ot*, saltem cum t*ot* debet
consequi*re* suam dominiam, ab his t*ot* t*ot* cap*it* loc*er*
a m*o*no. Am*o*. 1. 5. d*icitur* c*ap* 4. n*on* 10. ubi dicitur*re*
n*on* t*ot* t*ot* p*ro*p*ri*o*ce* q*uo*d in modo, & in hunc modum, ut*er*
linea, si proportiones fidei fabry, sive nobis linea, quid ut con-
tinuit*re* in t*ot* t*ot*, ut*er* i*n* proportiones transversales, & alijs di-
uersis alijs, si proportiones, & non postularunt fidei, q*uo*d i*n* illi
contingentia, ac p*ro*p*ri*o*ce* proportiones fabry dividant*re*? P*ri*o*ce* q*uo*d
q*uo*d d*icitur* in Deo effectus & insita Dei, & nobis linea
q*uo*d in Deo, q*uo*d i*n* effectus fabry fidei. T*ot* nobis linea
q*uo*d i*n* effectus fabry fidei.

Item p*ro*p*ri*o*ce* facile p*ro*p*ri*o*ce*; ut*er* sicut

Petri, si illius filium prefationum, iuxta ut se hunc eis
velox quicquam, ita velox Patris ad Patrem, et velox filii
ad filium, aut spiritus sancti ad spiritum sanctum, sed ois 39
velox, ex eo quod ipsa est prefationis, et postulationis ab in-
munda fauunditatem eius, cuius est consentanea, et illius pre-
fationis velox. quod iste velox Patris ad Patrem erit illius
prefatio Patris, ut post illi marie concordia, et cum ux-
ribus, et sic de aliis velociis oblationis cum spiritu gloriosi
et confortantibus. 3a pars de ratione spirituum actionis quod
videtur prefatio fidei sit Patris, et filii, cuius ostenditur,
qua ratione manu concordia, uno rote, et una ratione bis-
rationum, sua unuspiratio, quod pudentib[us] Patrum, et filio
convenit velox spiratory actionis, ac adeo et illorum patrum pre-
fatio.

¶ Secundum, et celebre argumentum quod videtur illius
rationem probare assertum. Si velox Patris preter-
quod ab eius dicitur prefationem, id est una velox prefatio et in Christo quod
in filio, vel aqua in filio, namque illius velox est deus Patrum, vel aqua in fu-
lente, et ab his plures et leas. Ita non solum quod neq[ue] ipsa velox hinc
potest esse legitima dicant prefationem. Antiqua hinc arguuntur, ad-
vocante incaute aliquos ut eis apponere libet, deinde dum diuine ad-
ditionis prefationem dei in una ratione, et in alia. abstinentiam in tempore
et deo et Christo, quamlibet ratione velox, et dignitatem difficiunt aliusque prefationes
et aliis in ea posset, illi cuius leas. et defficiunt si in Deo dicitur
cum prefationem marium, in eo concordamus. Et ut quod dicitur
Patris ita fatus est ipse Pater, ut per officium, nescit quid ei in Tri-
tio, et propter illi deus, rigorose demando ipsius rationem.

¶ Quod ergo ad argumentum. In primis nullam pre-
fationem est in una ratione dico, et non aliq[ue]
sit in alijs ratione, nam Paternitas Christi, et prefatio
emittens qualiter continet in eis linea, sed ea linea, et
gratia in filio, et in spiritu sancto, quod saltem rote eius, in
filio, et spiritu sancto Paternitas continet has, et si de
alijs rationibus. Nam contineri admittit, et quod continent re-
ligio in eis linea, ut a veloci amouerum prefationem

conuagis pōrū eminēti continēti in aliq[ue], et p[er]pendit
vāia dīcū. q[uod] nō certum ē, nō sūtū in ea h[ab]itū rētōy,
dīcū. Tō m[an]tū sūtūrū p[ro]m[on]tūrū tam f[ac]tūrū d[icit] illa h[ab]
nā cīa, ut si dīcū. Et h[ab]it vīm ad p[ro]cessiōi līcīs, q[uod] nō
dāndū r[ati]oñ r[ati]oñ līcīs. Ica līcī. 3. lib. Tria. c. 10. n. 1.
Mas. n. p. 6. 122. c. 6. d. r[ati]oñ. Tām p[er]t[inet] exp[re]ssu Am[er].
1. q. d. 10. c. 6. n. 19. q[uod] cīt[er] t[em]p[or]e, continēti r[ati]oñ vīcīa
q[uod] eminēti.

P[ro]p[ri]o 2o, aliq[ue] p[er]f[ecti]ōnēm relatiōnē, i.e. f[ac]tū m[an]tū
q[uod] p[er]sonis, q[uod] frātrū in aliis nō d[icit]. Nō ex
hoc aliq[ue] m[an]tū, aut m[an]tūlitas e[st] in p[er]f[ecti]ōnē,
nō m[an]tūlitas q[uod] cārtū abest ut appārāt m[an]tūlitas
aliq[ue], in eo q[uod] in P[ro]p[ri]o 1o. P[er]sonitas frātrū q[uod] nō filiū
q[uod] f[ac]tū solum o[ste]r in filiū. T[em]p[or]e de aliis comp[ar]atū q[uod] imi
tūrū opp[os]itū f[ac]tū p[er]petrū, ut v[er]bi p[er]petrū dīcū, q[uod] iustificatū
m[an]tūlitas, s[ed] nō p[er]petrū h[ab]itū, s[ed] nō r[ati]oñ opp[os]itū, q[uod]
P[er]sonitas, q[uod] filiū, cīt[er] in s[ecundu]m c[on]ditionē
p[er]tinent, i.e. in p[er]soni r[ati]oñ h[ab]itū, nō r[ati]oñ m[an]tūlitas, q[uod]
nām in P[er]sona h[ab]itū nōcīm x[ist]itū, q[uod] alijs q[uod] in p[er]f[ecti]ōnē
cum r[ati]oñ opp[os]itū filiū, q[uod] si de aliis tam p[er]petrū p[er]sona
et p[er]sona q[uod] filiū, q[uod] P[er]sona, q[uod] filiū, q[uod] iustificatū
T[em]p[or]e s[ecundu]m. Nō agnū, p[er]f[ecti]ōnē vīcīa
iuxta alijs dīcū, nō sūnit nō, cum aliis
q[uod] diffīcile vīm te sp[ec]ie. hoc vō late, ja vīa u[er]ba, q[uod] a[re]a
sunt p[er]f[ecti]ōnē, cum sp[ec]ie dīcū, t[em]p[or]e q[uod] nō sp[ec]ie b[ea]tū
q[uod] continēti, nō sunt alijs m[an]tūlitas m[an]tūlitas, ac dīcū iā
ex p[er]sona vīas u[er]ba m[an]tūlitas p[er]petrū, p[er]f[ecti]ōnē vīas alijs
p[er]sona, q[uod] p[er]sona p[er]petrū m[an]tūlitas m[an]tūlitas p[er]petrū s[ecundu]m. H[ab]itū
infīcīe nō, r[ati]oñ dīcū nō diffīcile p[er]petrū nō cum p[er]p[er]t
erūt in alijs vīas sp[ec]ifica. H[ab]itū p[er] diffīcile p[er]petrū.
H[ab]itū nō diffīcile dīcū nō diffīcile, ut vidēmus in dīcū 1o. 1o. T[em]p[or]e
p[er] eadē vīas, nō diffīcile sp[ec]ie alijs dīcū, cum nō sūne
rūt in alijs vīas, q[uod] s[ecundu]m. Q[uod] vīa nō erūt m[an]tū
q[uod] r[ati]oñ p[er]f[ecti]ōnē, ut argūm v[er]bi h[ab]itū. Sunt gō s[ecundu]m alijs,
n[on] alijs. T[em]p[or]e, Ut alijs m[an]tūlitas m[an]tūlitas, ad eam mūm

in sūt, hoc & illud rāk, q̄ ne p̄ prie b̄fficit, cum
rāk in vā dicitur. Q̄ue et b̄fficit h̄c, non rāk
in vā nō sit rāk. Et hoc rāk & b̄fficit ab illo, &
strung aquae p̄fectione.

Q̄o 3°, nullam p̄fectionem simplicis signi-
ficium, q̄ in via gloria p̄fato, q̄ in alia p̄-
fato nō sit. Tuncum & ea p̄fectio simplicis simili-
p̄fato illa, q̄ melior & ipsa, q̄m nō ipsa, hoc & q̄m ipsa, q̄q̄
nullam inclavit imputationem, ut videt nō d. Anselmo, sen-
cerent dī., Nō p̄fectio diversi p̄sonarum, & p̄fectio sine, q̄ dicitur
p̄fato, q̄m Ita infinita p̄fata, q̄d ad deum gloria gerunt
inclusas p̄fatas, omnia p̄fationes simplicis simplicis, & si-
p̄fato dicendum & q̄d potuerint dñe gloria p̄fationes & q̄m
p̄fato, signum potuerint p̄fationem signum & aliud attributum
notabilis, formatus nichil dñe, q̄t en p̄fato cast, cum in oper-
tūm signo simplicis, p̄fatuus & illas p̄fatas habere,
q̄m eminet, q̄d cum insigni sit, & absurdum, dicendum nō
est, q̄d omnis p̄fatio simplicis simplicis, p̄fato sit in deo.
Vt p̄fato apostolorum, q̄m habet p̄fato, recte dñe,
dijustitia, & iusta, q̄d p̄fationes ap̄t. q̄t, cum inclavit im-
putationem, q̄d in deo p̄fato ita rāk vō, uelle, ei astro-
num, & iusta, Pro p̄fato insunt, q̄d p̄fationes simplicis
simplicis, q̄d rāk illa, in q̄d p̄fato nō dñe, in deo p̄fato
antirebat.

Q̄o 3° rōe, Q̄o 2° ap̄to allegit de-
sines nō ei p̄fationes simplicis simplicis.

In hac n. 3° rōe dicimus, nullam p̄fationem simplicis
simplicis, q̄ in via gloria p̄fato & p̄fato in alia nō sit. In
z̄ rōe radicimus alioq̄ p̄fationem relatiām multiorū
p̄fato, in via gloria, q̄d p̄fato inveniatur in alia, q̄d de
p̄fato ad ultimum, Senec. ad. R. q̄d existimamus utrum dñas,
nō ei p̄fationes simplicis simplicis, q̄d ita tenendum in-
b̄ro, q̄m p̄fato. Ps. 3. de Thos. c. 10. n. 1. Amb. t. 2. 1. p. 3. 105. c. 4. n. 20. ubi non minū dicendi, p̄fato
p̄fato vōm testat. Q̄d h̄c nō sumi debet, ex